

האיכר והפופ

סיפור מחבל קרליה

צייר מ. מיופיס

אחרי התייעצות החליטו באמת למכור עגל ולמחרת האיכר הוביל את העגל לשוק שבעיר הסמוכה. בשוק ראה אותו פופ (כומר רוסי) חמדן, עשיר וערמומי. הוא החליט שיוכל בקלות לרמות את האיכר הפשוט. לכן שלח אליו את אחד הפועלים שלו: "נסה לרמות את האיכר. תעשה כאילו אתה קונה עז." הפועל ניגש לאיכר ושאל:

חי פעם בקרליה איכר עם אשתו ועם שבעה ילדים. האיכר עבד קשה אבל עדיין לא הצליח לכלכל את המשפחה בכבוד. ויום אחד אמר לאשתו: "מחר אסע לשוק, אמכור את העז שלנו ואקנה בדים. תוכלי לתפור חולצות חדשות לילדים." "עבור העז לא תקבלי יותר משלושה רובלים" אמרה אשתו "אולי מוטב למכור עגל?"

"מה אתה מוכר, בעל הבית?"
"אינך רואה? אני מוכר את העגל הזה."
"הרי זה לא עגל אלא עז."
"לא, עגל!"

הפועל חזר לפופ בידיים ריקות. "לא ניתן לרמות את האיכר" אמר.
הפופ שלח פועל שני. האיכר לא הסכים גם אתו והפועל חזר ללא כלום.
ואז הפופ בעצמו ניגש לאיכר ושאל:

"מה אתה מוכר, בעל הבית?"
"אינך רואה, אבי? עגל אני מוכר."
"איזה עגל זה. הרי זו עז" אמר הפופ.
האיכר התחיל לחשוב. "אפילו הפופ אומר שזו עז, אז אולי טעיתי, לקחתי
עז במקום עגל?"

כך חשב ובסוף מכר לפופ את העגל בשלושה רובלים.

כשחזר הביתה התחיל לנזוף באישה:

"למה נתת לי עז במקום עגל?"

"אתה חמור או מה?" השתוממה האישה "נתתי לך עגל והעז עומד עדיין
במכלאה."

"אם כך, הפופ רימה אותי" אמר האיכר והתחיל לחשוב איך יוכל להתחשבן
עם הפופ.

הוא לקח כובע ישן ויצא העירה. ניכנס לחנות, הזמין שלושה קילו דוחן ואמר
לסוחר:

"על הדוחן הזה אשלם לך עכשיו, אבל אקח אותו רק מחר. אבוא, אקח
אותו, ארים כובע ואשאל 'בסדר?', תענה לי 'בסדר' ואלך עם הדוחן.

אחר כך הלך לחנות שנייה, שילם עבור ששה מטר בד כותנה ונדבר עם
החנווני שייקח את הבד מחר.

בחנות שלישית קנה שני קילו סוכר, שילם ואמר לחנווני:

"אבוא מחר לקחת את הסוכר."

"יש" ענה הסוחר.
 "שקול לי שלושה קילו."
 הסוחר הכין שלושה קילו דוחן, האיכר לקח אותו, הרים קצת את כובעו
 ושאל "בסדר?"
 "בסדר" ענה הסוחר.

למחרת האיכר הלך שוב העירה. הגיע לשוק וחיכה עד שהפופ יגיע. וכשרק
 הפופ ניכנס לחנות שבה האיכר קנה את הדוחן, ניכנס גם האיכר ומיד שאל
 את הסוחר:
 "יש לך דוחן?"

האיכר יצא מהחנות והפופ חשב: "איך הוא עשה זאת? רק הרים כובע ואמר 'בסדר'?" והוא הלך אחרי האיכר.

האיכר ניכנס לחנות השנייה וגם שם שאל:
"יש לך בד כותנה?"
"יש" ענה החנווני.
"מדוד לי שישה מטר."

החנווני מדד שישה מטר בד, האיכר לקח אותו, הרים את הכובע ושאל:
"בסדר?"
"בסדר!"

"זה כנראה הכובע, כובע פלאים" חשב הפופ "אילו היה לי כובע כזה הייתי לוקח את כל הבד שבחנות!" בחנות השלישית לקח האיכר שני קילו סוכר וכשהוא רק יצא הפופ ניגש אליו ואמר:
"בעל הבית, תמכור לי את הכובע שלך. אתן לך תמורתו כל מה שרק תרצה."

"לא, אבי, לא אוכל אמכור אותו" ענה האיכר.
"תמכור! קח כל מה שיש לי!"

"ועבור הכובע הזה תיתן לי, אבי, חמש מאות רובל, חמש פרות, שלושה עגלים ושלושה סוסים?"
"אתן" אמר הפופ.

"אז תביא את הכסף ותוביל את המקנה לחצר שלי. תקבל את הכובע." הפופ הגיע למחרת בבוקר לביתו של האיכר עם הכסף והפועלים הביאו את העדר. האיכר נתן לפופ את הכובע וגם הסביר איך צריך להרים אותו מעל הראש.

כשהפופ הלך אמר האיכר לאשתו:

"תראי מה הכל קיבלנו תמורת העגל שלנו!"

למחרת בבוקר ציווה הפופ לרתום סוסים לחמש-עשרה עגלות ויצא אתן העירה. הוא ניכנס לבית המסחר הגדול ביותר ושאל:
"יש לכם בד כותנה?"

"גם בד כותנה וגם סחורה אחרת" ענה בעל החנות.

הפופ העמיס בד על חמיש-עשרה עגלות ושלח אותן הביתה.

